

El present de noces

Núria Carrera i Molas, Beget

1. Jo que en sóc la més pe-ti-ta n'hau-ré d'es-pe-rar un al-tre any; tinc el ga-lant
el ga-lant a la guer-ra, no sé si me'l ma-ta-ran. Si me'l ma-ten,
me'l ma-ten que me'l ma-tin, pe-ti-ta àn-sia em do-na-ran. Trec el cap a
a la guer-ra, no sé si me'l ma-ta-ran. So-ta de l'au-li-
que me'l ma-tin; pe-ti-ta àn-sia em do-na-ran.
16 la fi-nes-tra i a dins Fran-ça es-tic mi-rant.
ve-ra, au-li-va, so-ta de l'au-li-ve-ra un ram. 2. Tinc
3. Si

Veig venir cavalleria, i el meu galant va davant.
Jo li'n port(i) una cadira per baixar-ne de cavall.
-Déu la guard, la Margarida. -Déu lo guard, lo Don Joan.
Què en porteu d'aquelles terres, que hi heu demorat tant d'anys?
-Vos en port(i) unes joies, no sé si agradaran;
no són ni d'or, ni de plata, ni tampoc de diamant,
sinó una cinta daurada, no l'han fet els cristians,
sinó un m(ue)ro i una m(ue)ra que hi han treballat set anys,
sense fer-ne mai cap festa, sinó les més pr(e)ncipals;
l'una n'és Pasqua Florida, santa *Cogesma* i Nadal.